

Written by

Wednesday, 09 July 2008 19:58 - Last Updated Thursday, 10 July 2008 06:31

ஐக்கிய நாடுகளின் சட்டமன்றம் 13 ஆண்டுகளில் இல்லாதவாறு இந்த ஆண்டு ஜூன் இரண்டாவது வாரம் நாட்டின் பணவீக்கம் 11.05 சதவிகிதத்தை எட்டிவிட்டது. உணவு தானியம் உட்பட விவசாய விளைப்பொருட்கள், இட பொருட்கள், இரும்பு, சிமென்ட் மற்றும் பெட்ரோலியப் பொருட்களின் விலைகள் கிடுகிடுவென ஏறிக் கொண்டே போகின்றன. இவ்வாறு பணப்புழக்கம் அதிகமாகி அதாவது, பொருட்களின் தவேகைடேபு மிகமிக அதிகமாகி, அத் தவேகைக் கேற்ப உற்பத்தியும், பொருட்களின் வரத்தும் இல்லாமல் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு நாட்டில் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை உயர்ந்து விடவில்லை. அதாவது, இப்போது மக்களின் அடிப்படைத் தவேகைகளான உணவு தானியங்கள், பரப்பு வகைகள், உணவு எண்ணெய், காய்கறிகள் மற்றும் சர்க்கரை, சிமென்ட், கட்டுமான இரும்புக் கம்பிகள் போன்றவற்றின் உற்பத்தி குறைந்து, சந்தையில் தட்டுப்பாடும் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டு அவற்றின் விலைவாசி தாறுமாறாக எகிறிப் போய் விடவில்லை.

நமது நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உலகச் சந்தைக்குத் திறந்து விடுவதன் மூலம் நமது நாட்டிலேயே அத்தியாவசியப் பொருட்களின் உற்பத்தி குறைந்து, பற்றாக்குறை தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் கட்ட, நமக்குத் தவேகையான, தரமான, மலிவான பொருட்களை இறக்குமதி செய்து கொள்ள முடியும் என புதாகத்தான் உலக வங்கி, ஐ.எம்.எஃப், உலக வர்த்தகக் கழகம் ஆகியவற்றின் பரிந்துரைகளை ஏற்று, தனியார்மயம், தாராளமயம், உலகமயம் என்ற புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை புகுத்தப்பட்டது.

கொழுத்த வருமானம் பெறக்கூடிய நடத்தை, மட்டுக்குடியினர் வாங்கிக் குவிக் குவிக் பன்னாட்டுத் தொழில் கழகங்கள் ஏகபோகமாகக் கொண்டு வந்து குவிக் குவிக் ஆடம்பர நுகர்வுப் பொருட்களின் விலை மிகப் பெரிய அளவில் ஏறிவிடவில்லை. ஆனால், நமது நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படும் அடிப்படை அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அடுத்துத் துத்து வந்த ஆட்சியாளர்களின் சதிமயற் சிகளாகக் கு மாறாக, உற்பத்தியில் கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்துள்ளபோதும், அவற்றின் விலைவாசி மட்டும் ஏறிக் கொண்டே போகிறது. அதாவது, நாட்டின் தரகு முதலாளிகளின் தொழிற் துறை வளர்ச்சி கடந்த நான்காண்டுகளில் 8 சதவீதத்திற்கும் மலோக உள்ளது; அதேகாலத்தில் நிகர உள்நாட்டு உற்பத்தி 9 சதவீதத்திற்கும் மலோக உள்ளது என்று இந்த அரசுப் பற்றிக் கொள்கிறது; நாட்டு மக்களில் மீனரில் இரண்டு பங்கினரை அதாவது 70 கோடிப் பேரைக் கொண்ட விவசாயத் துறையின் வளர்ச்சி விகிதம் 200607 ஆம் ஆண்டில் 3.8 சதவீதத்திலிருந்து 200708 ஆண்டில் 2.6 சதவீதமாக வீழ்ச்சியடைந்து விட்டது; ஆனாலும், உணவு தானியங்கள், பரப்பு வகைகள், உணவு எண்ணெய் மற்றும் சர்க்கரைகளைக் கரும்பு உற்பத்தி குறைந்து விடவில்லை, அதிகரித்துத் தான் இருக்கிறது. இவ்வாறே உற்பத்தி அதிகரித்துள்ளபோதும் பிற அடிப்படைத் தவேகைகளை அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை ஏறிக் கொண்டே போனது ஏன்?

Written by

Wednesday, 09 July 2008 19:58 - Last Updated Thursday, 10 July 2008 06:31

உலகப் பொருளாதார நெருக்கடிகள், குறிப்பாக அமெரிக்கா உட்பட ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார பின்னேற்றம், அமெரிக்க டாலர் சரிவு, பங்குச் சந்தை வீழ்ச்சி ஆகியவற்றால் பன்னாட்டு நிதிக் கழகங்கள் பலவும் திவாலாகிப் போய்விட்டன. அவை தொழில் உற்பத்தியில் ஈடுபடுவதெனினும் கொழுத்த இலாபம் தரும் உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் பிற அத்தியாவசியப் பொருட்களின் பண்டமாற்று ஊக வர்த்தகச் சமீபாட்டத்தில் குதித்து விட்டன. இந்த முன்னோக்கு முன்பே வர்த்தகம் தான், உணவு தானியங்கள் முதல் காய்கறிகள் வரை அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையைப் பெறும் அளவிலான ஊக வணிகத்தின் மீலம் எகிறச் செய்துவிடுகிறது.

முன்னோக்கு முன்பே வர்த்தகம் என்பது உண்மையில் கையிருப்பில் வைத்துள்ள பொருட்களை வைத்துக் கொண்டு பரேங்கள் பசே வாணிபம் செய்வதில்லை. ஒரு மாயையான கையிருப்பைக் காட்டி (கையிருப்பில் உள்ள சரக்கு மற்றும் எதிர்காலத்தில் சந்தைக்கு வராமென எதிர்பார்க்கப்படும் சரக்கு மட்டுமல்ல, அவற்றின் மதிப்புகள் தவிரைகள் பற்றிய ஊகங்கள் அடிப்படையில்) நடத்தப்படும் சமீபாட்டம் **Virtual trade on the basis of virtual stock.**

. சான்றாக 20.05.06ஆம் ஆண்டில் கெளர்தானிய உற்பத்தி 6 இலட்சம் டன்கள்தாம். ஆனால், பண்டப்பரிவர்த்தனையில் 1,692.6 இலட்சம் டன்கள் கையிருப்பில் இருப்பதாக ஊகம் செய்து கொண்டு முன்னோக்கு வர்த்தகம் நடத்தப்பட்டது. 10 இலட்சம் டன் உள்நாட்டு உற்பத்தியும் 5 இலட்சம் டன் இறக்குமதியுமாக மொத்தம் 15 இலட்சம் டன் அரகர்ப்பவை வைத்துக் கொண்டு 137.39 இலட்சம் டன் இருப்பதாக ஊக வணிகம் நடத்தப்பட்டது. இதிலிருந்து ஊக வணிகம் எவ்வாறு விலைவாசியதை தாறுமாறாக எகிறச் செய்யும் என்பது புரியும். ஊகவணிகத்தால்தான் சர்வதேச பெட்ரோலிய விலை எகிறியிருக்கிறது. உண்மையில் பெட்ரோலியப் பற்றாக்குறையால் அல்ல என்று இப்போது சிதம்பரம் உட்பட ஆட்சியாளர்களே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள்.

இவ்வாறு அந்நிய, உள்நாட்டு தரகு ஏகப்போக முதலாளிகள் முன்னோக்கு முன்பே வணிகம் மீலம் கொள்ள இலாபம் அடிப்பதற்காக ""உணவு தானியங்கள் போன்ற அடிப்படைய் பொருட்களைக் கட்ட அரசு பெருமளவு கொள்முதல் செய்து கொள்ளவும், இருப்பு வைத்துக் கொள்ளவும் கட்டாது; அப்படிச் செய்து பொது விநியோகத்தில் ஈடுபடவும் கட்டாது; தனியார் பெருமளவில் கொள்முதல் செய்து இருப்பு வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும்" என்று இந்திய அரசை ஏகாதிபத்தியங்கள் நிர்பந்தித்து சாதித்துக் கொண்டுள்ளன. இந்தியாவில் நடக்கும் இவ்வாறான ஊகவணிகத்தின் மதிப்பு நாளொன்றுக்கு 300 கோடி டாலர் (அதாவது 12,000 கோடி ரூபாய்) ஆகும் என்று இலண்டன் எகனாமிஸ்டு மதிப்பிடுகிறது.

2003ஆம் ஆண்டு வாஜ்பாய் தலமையிலான பா.ஜ.க. அரசுதான் முன்பே இணையதள வர்த்தகத்திற்கு முழுமையான ஒப்புதல் அளித்து அமலாக்கியது. அந்தக்

